

A 2006/126/EK irányelv 7. cikke (5) bekezdésének d) pontja értelmében a tagállamoknak igénybe kell venniük a vezetői engedélyek európai uniós hálózatát, amint e hálózat működőképes lesz. A vezetői engedélyek európai uniós hálózatát (RESPER) létrehozták és 2013. január 19-től működtetik. Mivel Finnország nem csatlakozott a vezetői engedélyek európai uniós hálózatához (RESPER), nem ellenőrizhető, hogy a vezetői engedély kiállítására vonatkozó feltételek ott teljesülnek-e. A többi tagállam nem tudja Finnországgal együtt a vezetői engedélyek kiállítására vonatkozó feltételek teljesülését ellenőrizni, és nem tudnak Finnországgal információt cserélni e hálózatban. A 2006/126/EK irányelv 15. cikke szerinti információcsere ezért Finnországgal a vezetői engedélyek európai uniós hálózatában nem valósulhat meg.

⁽¹⁾ HL L 403., 18. o.

2016. február 1-jén benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-58/16. sz. ügy)

(2016/C 118/16)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: W. Mölls és L. Nicolae meghatalmazottak)

Alperes: Németországi Szövetségi Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság, mivel Észak-Rajna-Vesztfália vonatkozásában nem gondoskodott a kikötői határok meghatározásáról, a kikötővédelmi felmérések és kikötővédelmi tervek jóváhagyásáról, valamint kikötővédelmi tiszt kinevezéséről, nem teljesítette a kikötővédelem fokozásáról szóló, 2005. október 26-i európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 2. cikkének (3) bekezdéséből, valamint 6., 7. és 9. cikkéből eredő kötelezettségeit.

— A Bíróság a Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2005/65/EK irányelv 6. cikke értelmében a tagállamoknak kell gondoskodniuk arról, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó minden kikötőre vonatkozóan kikötővédelmi felmérés készüljön, amelyet az adott tagállam jóváhagy. Ezen felméréseknek ezen irányelv I. melléklete értelmében az összes, a kikötő biztonsága szempontjából releváns – többek között a kikötővel határos – területet magában kell foglalnia.

A 2. cikk (3) bekezdése értelmében a tagállamok minden kikötő esetében meghatározzák a kikötő határait, melynek során megfelelő mértékben figyelembe veszik a kikötővédelmi felmérésből származó információkat. A (4) bekezdés arra az esetre vonatkozik, amikor a kikötő-létesítménynek a 725/2004/EK rendelet ⁽²⁾ szerinti határai ténylegesen a kikötőt határolja le.

A 2013-ban végrehajtott ellenőrzés megállapította, hogy legalább 11, a 2005/65/EK irányelv hatálya alá tartozó észak-rajna-vesztfáliai kikötő esetében hiányzik a felmérés. A további levélváltásból kitűnik, hogy ez a helyzet idáig nem változott.

A kikötői határok meghatározására legalább ilyen mértékben nem került sor, mivel azok – a fentiek szerint – a felméréseken alapulnak.

Ez alapján megállapítható, hogy Németország a 2005/65/EK irányelv 2. cikkének (3) bekezdését és 6. cikkét nem megfelelően alkalmazta.

A 2005/65/EK irányelv 7. cikke értelmében a tagállamoknak kell gondoskodniuk arról, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó minden kikötőre vonatkozóan kikötővédelmi terv készüljön, amelyet az adott tagállam jóváhagy.

A német hatóságok a 2013. augusztus 21-i levelükben előadták, hogy 11, az irányelv hatálya alá tartozó észak-rajna-vesztfáliai kikötő vonatkozásában hiányzik a kikötővédelmi terv. A további levélváltásból kitűnik, hogy ez a helyzet idáig nem változott.

Ez alapján megállapítható, hogy Németország a 2005/65/EK irányelv 7. cikkét nem megfelelően alkalmazta.

A 2005/65/EK irányelv 9. cikke értelmében minden, az ezen irányelv hatálya alá tartozó minden kikötőben kikötővédelmi tisztet kell kinevezni.

A német hatóságok a 2013. augusztus 21-i levelükben előadták, hogy az irányelv hatálya alá tartozó több észak-rajna-vesztfáliai kikötőben nem neveztek ki kikötővédelmi tisztet. A további levélváltásból kitűnik, hogy ez a helyzet idáig nem változott.

Ez alapján megállapítható, hogy Németország a 2005/65/EK irányelv 7. cikkét nem megfelelően alkalmazta.

⁽¹⁾ HL L 310., 28. o.

⁽²⁾ HL L 129., 6. o., magyar nyelvű különkiadás: 7. fejezet, 8. kötet, 74. o.

A Törvényszék (ötödik tanács) T-462/13. sz., Comunidad Autónoma del País Vasco és Itelazpi kontra Bizottság ügyben 2015. november 26-án hozott ítélete ellen a Comunidad Autónoma del País Vasco és az Itelazpi, S.A. által 2016. február 5-én benyújtott fellebbezés

(C-66/16. P. sz. ügy)

(2016/C 118/17)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbezők: Comunidad Autónoma del País Vasco és Itelazpi, S.A. (képviselők: J. L. Buendía Sierra és A. Lamadrid de Pablo abogados)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság és SES Astra

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék 2015. november 26-i ítéletét;
- a megsemmisítés iránti keresetről véglegesen hozzon határozatot, és semmisítse meg a 2013. június 19-i bizottsági határozatot ⁽¹⁾;
- az Európai Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A megtámadott ítélet helybenhagyta a spanyol hatóságok által annak biztosítása érdekében hozott különböző intézkedésekkel kapcsolatos állami támogatásra vonatkozó bizottsági határozatot, hogy a digitális földfelszíni televíziós (DFT) jel olyan távoli területekre is eljusson, ahol a népességnek csak 2,5 %-a él. A határozat elismerte, hogy anyagi szempontból a piac állami beavatkozás hiányában nem biztosítaná az említett szolgáltatást. Ennek ellenére a határozat nem ismeri el, hogy általános gazdasági érdekű szolgáltatásról (ÁGÉSZ) van szó, azt állítva, hogy a hatóságok e szolgáltatást alakszerűen nem határozták meg „egyértelműen”, és az azzal való megbízás sem volt „egyértelmű”. A határozat azt is megállapította, hogy mindenesetre a hatóságok az ÁGÉSZ megszervezésekor nem dönthetnek meghatározott technológia mellett.